

VIII

deltog i rundt omkring i landet, blev ham en forskole for den politiske virksomhed, han siden skulle komme til at øve på højeste plan. Flere litterære arbejder foreligger også fra hans hånd, deriblandt hans bidrag til det socialdemokratiske historieværk „En bygning vi rejser“.

Efter at Poul Hansen i besættelsesårene havde gjort en anerkendt indsats inden for Dansk Ungdoms Samvirke, opnåede han i 1945 valg til folketinget som repræsentant for socialdemokratiet i Kalundborg-Samsøkredsen, et hverv han bevarede til sin død. Han mødte på Christiansborg med rige erfaringer fra sit hidtidige virke og blev i løbet af få år sit partis politiske ordfører. Det var et hverv, der passede ham i kraft af hans saglige viden og evner til på virksomhedsfuld og værdig måde at hævde sig i en debat, men som han måtte opgive, da H. C. Hansen i 1956 ønskede, at han skulle overtage posten som forsvarsminister. Han lagde her betydelige evner som forhandlingsleder for dagen og havde en væsentlig del af æren for, at det i 1960 lykkedes at nå frem til et forsvarspolitisk forlig på bredt grundlag.

Endnu større krav stillede der til Poul Hansen, da han i 1962 overtog finansministerposten. Det var en meget krævende opgave, han her — ikke uden store betæneligheder — påtog sig, mere af pligtfølelse end af lyst, og som han kastede sig ud i med den grundighed, der var ham egen. Så opslidende blev dette arbejde for ham, at helbredet ikke i længden slog til. I efteråret 1965 måtte den stærkt overanstrengte mand træde tilbage som finansminister, og i den korte levetid, der endnu var ham beskåret, måtte han omstille sig til en mere stilfærdig tilværelse, idet han dog stadig bevarede en stærk indflydelse på sit parti og ofte i aktuelle situationer var den, der førte pennen.

Poul Hansen faldt som offer for den tunge arbejdsbyrde, han havde taget på sine skuldre. Han vil blive mindet som et fint menneske, en retlinet og beskeden personlighed, som i alle forhold ville det bedste, og som i sin korte levetid nåede at få udført en stor og fra alle sider anerkendt gerning. Ære og fred over hans minde.“ (F. 1966-67 sp. 36).